

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1062/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ сви из ..., које затупа пуномоћник Драгољуб Јаковљевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде и заштите животне средине, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 682/19 од 01.10.2019. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 682/19 од 01.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 489/18 од 25.10.2018. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да на име накнаде материјалне штете и то стварне штете и измакле добити настале услед најезде кромпировог мољца на кромпир засађен на парцелама тужилаца 2015. године, исплати тужиоцу АА износ од 3.710.300,00 динара, тужиоцу ББ износ од 3.634.120,00 динара, тужиоцу ВВ износ од 4.000.218,00 динара и тужиоцу ГГ износ од 3.622.644,00 динара, све са законском затезном каматом од 10.09.2018. године до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.946.939,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 682/19 од 01.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова поводом састава одговора на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку (Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 29.12.2015. године, са захтевом за накнаду материјалне штете, с тим што је у току поступка поднеском од 13.09.2018. године, тужба преиначена повећањем постојећег захтева у погледу висине новчаног потраживања, тако што је тражена накнада материјалне штете за тужиоца АА у износу од 3.710.300,00 динара, за тужиоца ББ у износу од 3.634.120,00 динара, за тужиоца ВВ у износу од 4.000.218,00 динара и тужиоца ГГ у износу од 3.622.644,00 динара, све са законском затезном каматом од 10.09.2018. године до исплате.

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме тужиоци нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, па се оцена дозвољености ревизије цени у односу на сваког од тужилаца појединачно према вредности предмета спора побијаног дела. Појединачни износи за сваког тужиоца према вредности предмета спора побијаног дела не прелазе цензус за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе 13.09.2018. године (1 EUR=118,4085 динара), па је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију од стране адвоката је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић